

S BOHEM NEBO BEZ NĚJ

Resumé

*Otázkou není existence Boha,
ale zda ho přijmout nebo ne-
přijmout*

František Mladějovský

www.jhvh.cz

Na základě biblického příběhu Kaina a Ábela s přihlédnutím k dalším biblickým textům, zejména proroctvím jsem s podporou a pomocí přátel sepsal tuto krátkou úvahu.

Autor: *František Mladějovský*

S Bohem nebo bez něj?

Často slýcháme povzdechnutí „Jak ten čas letí“ a vskutku, události a změny, které probíhají tempem, jaké ještě lidstvo nezažilo, nedopřávají člověku moc času, aby se zastavil a přemýšlel v klidu nejen o tom, co se děje, ale i o tom jaký postoj k věcem přicházejícím by měl zaujmout. Jedna z moudrých rad říká, že k tomu, abychom porozuměli současnosti, je třeba znát a rozumět minulosti.

Jsme v záplavě zpráv všeho druhu. Jak na ně máme reagovat? Kde najdu správnou nápovědu nebo moudrou radu? Necháš se unášet tou záplavou informací a dojmů nebo budeš hledat způsob, který ti pomůže udržet si duševní stabilitu, naději do budoucna a umožní ti pochopit, co se děje a proč? Oblíbenou frázi je, že všechno souvisí se vším. Já si dovolím tvrdit, že všechno souvisí s naším vztahem k Bohu. Tisíce let lidé žili s vědomím existence bohů. Setkávali se s nimi a zaznamenávali tato setkání do svých příběhů, kreseb a někdy dokonce i do některých staveb. Z pohledu našich předků bychom to byli my, kdo se zbláznil, když popírá existenci někoho, o kom spolehlivě věděli.

Otázka, „S Bohem nebo bez něj?“ se stává znovu aktuální v novém světle, protože, jak se objevila skupina mocných a všehoschopných lidí, vážně usilujících o drastické snížení lidské populace, dostává tato otázka nový význam. Má vůbec někdo z lidí právo rozhodovat o životech druhých, kdo bude žít a kdo ne v případě, že nejde o zločince? Tohle právo měl až

dosud jen Stvořitel člověka. Nyní se snaží pár lidí vzít na sebe roli Boha a proto vývoj směřuje nejen k totalitě, ale také k úplnému rozdělení lidstva na ty, kdo jdou s Bohem a na ty, kteří půjdou otevřeně proti němu. Kdo se zajímá o historii ví, že jedním z dominantních rysů minulých civilizací, kam až sahá paměť lidstva, je vztah člověka k Bohu nebo bohům. Ateismus v dnešní podobě, až na výjimky, neexistoval.

Naše civilizace se ve velké většině odvrátila od Boha teprve v posledních možná sto dvaceti letech. Začalo to už dříve, v období renesance, pomalu a plíživě. Ale až obě světové války znamenaly zlom ve vztahu k Bohu, k jeho synu a naději s ním spojenou, zejména v křesťanských národech. Křesťanské národy, z nichž vzešla naše tisíciletá křesťanská civilizace, nahradily Boha, lidskými ideologiemi a kulturou zpochybňující křesťanské duchovní, morální a mravní hodnoty. Čím dál víc se však ukazuje, že kořeny, z nichž naše civilizace vyrostla, se nedají tak snadno nahradit. Lidé došli k mezi, za níž je jiný svět. Úplně cizí všemu, co bylo donedávna přirozené, normální a čemu se říká přirozený Boží řád, který byl v lidech od počátku a byl všeobecně respektovaný. A přibývá lidí, kteří si začínají uvědomovat, že je čím dál těžší věřit, že lidé sami dokážou odvrátit neblahý vývoj k totalitě všech totalit, popírající vše známé a přirozené, dané Stvořitelem jako základ pro zdárný vývoj lidstva. Při hledání východiska a cesty do lepší budoucnosti, se znovu začíná objevovat otázka existence Boha, jeho úlohy a našeho postoje k němu. Mnozí lidé přestali v Boha věřit, když viděli nebo zažili mnoho nespravedlnosti, krutosti, bolesti nejen v obou světových válkách. Říkají, „kdyby byl Bůh, nikdy se tohle nemohlo stát“. Nebo říkají „Bůh se o nás nezajímá“. Ale je to pravda?

Podívejme se v krátkosti na příběh z doby, kdy o existenci Boha nikdo nepochyboval a dokonce s ním byli lidé v přímém kontaktu. Přesto ani vědomí blízkosti, ba přítomnosti Boha nezabránilo bratrovraždě, hned v první generaci potomků našich prarodičů.

Všichni známe příběh bratrů Kaina a Ábela, v němž Kain svého bratra zabil, protože oběť z plodů své práce, kterou Bohu obětoval, Bůh nepřijal, zatímco oběť jeho mladšího bratra Ábela, Bůh přijal. Poté, co Bůh oznámil Kainovi trest, Kain odešel od Boha do země Nód na východ od Edenu a zplodil potomky, postavil město a jeho potomci vytvořili možná první městskou civilizaci s kulturou a řemeslem podle modelu, který platí v podstatě dodnes. Všechno si můžeš přečíst ve čtvrté kapitole Genesis, což je první kniha Bible. Jsi-li křesťan či žid, nebo i bez konkrétního vztahu k náboženství, či k Bohu, a tento příběh jsi četl(a), sis možná položil(a) otázku, čím je tato bratrovražda tak výjimečná, že ji Bůh nechal zapsat do historie lidstva i pro všechny budoucí generace.

Otázka je to důležitá, protože při důkladnějším zamyšlení nad tímto příběhem zjistíme, že ve skutečnosti nejde jen o bratrovraždu, ale hlavně o postoj člověka k Bohu, který se projevil v jednání a uvažování Kaina a jeho rodové linie. A také o pochopení toho, proč Bůh dovolil, aby si lidé vládli sami. V příběhu Kaina a Ábela je zachyceno základní rozdělení lidstva a jsou v něm popsány charakteristické znaky a vlastnosti jedné ze dvou z hlavních linií lidstva. Píše se o nich ještě dříve, než Adam s Evou měli první potomky. Když Bůh zjistil, že had svedl naše prarodiče v Edenské zahradě k porušení Božího zákazu a oni pojedli ze zapovězeného stromu, řekl na to hadovi:

„Hospodin Bůh řekl hadovi: Protože jsi to učinil, buď proklet ... A položím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi símě tvé a símě její; ono tobě rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“
(1Mojžíšova (Genesis) 3,14- 15)

Poprvé se zde mluví o dvou rodových liniích. O potomstvu hada a ženy. Co tím Bůh myslel, se začalo ukazovat už v příběhu prvních lidských potomků. Kain a Ábel, ač měli stejné rodiče, se od sebe lišili v postoji k Bohu, kterého znali. Když oba připravili oběť, Bůh přijal jen Ábelovu oběť. Proč?

„Vírou přinesl Ábel Bohu lepší oběť než Kain. Skrze ni se mu dostalo svědectví, že je spravedlivý, když Bůh vydával svědectví při jeho darech, a skrze tu víru ještě mluví, i když zemřel.“
(Židům 11,4)

Všimni si, že nešlo o otázku existence Boha, ale o vztah k němu. O Bohu věděli oba, Kain i Ábel. Bůh s Kainem mluvil, aby ho odradil od špatného jednání, ale postoj Kaina k Bohu byl jiný, než Ábelův. Když je psáno, že *„Vírou přinesl Ábel Bohu lepší oběť než Kain.“* pak se musíme ptát, co tím autor dopisu myslí. Co myslel tou „vírou“? To se projevilo až za delší dobu, když Kain odešel od Boha (JHVH, Jahve, Jehova, Hospodin), postavil město, a založil nejspíš první městskou civilizaci. K zamyšlení je to, že jeden z trestů, které Kainovi Bůh udělil, bylo, že bude bezdomovcem. Je náhoda, že záhy po svém odchodu od Boha postavil Kain město? A tím přestal být bezdomovcem? Městská civilizace byla novým způsobem života. Vytvořil ji Kain, který odešel od Boha a postavil si domov podle svých představ. Možná si teď řekneš, že vlastně kritizují pokrok. Ale jaký pokrok? Kam lidstvo ten pokrok

přivedl. Nejsme snad dnes na pokraji sebezničení? Samozřejmě k němu nedojde, protože Bůh to nedopustí.

Kain ve skutečnosti přijal Boží trest jako výzvu, aby ukázal, že si poradí i a bez Boha. Každý trest má mít v první řadě výchovný účinek. Místo, aby Kain zpytoval svědomí a snažil se Boha přesvědčit o své nápravě, udělal přesný opak. Odtáhl se od něj a žil si po svém. Nechci jít nad to, co je psáno, ale i z dalších informací o vývoji jeho rodové linie vyplývá, že potomci Kaina nehledali Boha a jeho vůli, ale vydali se vlastní cestou. Je to dobře nebo špatně? Co je na tom zlého? Tehdy to byla spíš otázka, jež musela být teprve zodpovězená. Proto Bůh nechal Kaina dělat, co chce, aby se ukázalo, kam vede cesta nezávislosti na Bohu. Až dnes začínáme jasněji vidět, kam to vede.

Stejně pokračoval vývoj lidstva i po potopě. První, co po potopě lidstvo udělalo bylo, že řekli jeden druhému: „... *Nuže, udělejme cihly a důkladně je vypalme. A měli cihlu místo kamene a asfalt měli místo malty. A řekli: Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebi, a uděláme si jméno, abychom se nerozptýlili po celém povrchu země.*“ (1Mojžíšova (Genesis) 11,3,-4) Neptali se Boha na jeho vůli i když byl jejich přirozený a jediný společný vladař. Opět nešlo o otázku víry v existenci Boha, ale o snahu vyvýšit se až k němu do nebe. Existenci Boha nemohli popřít, ale mohli ignorovat jeho vůli a vládu. Trvalo dalších několik tisíc let, než mohl být Boží přirozený řád, který Bůh vložil do člověka, postupně nahrazován jinými hodnotami, morálními a mravními měřítky. Než mohlo být přirozené právo nahrazované lidskými zákony,

kteře už nevycházely z Božího přirozeného práva, ale z lidské vůle, podle spravedlnosti nebo spíš svévole mocných lidí.

Jaká je úloha Ježíše Krista, kromě jeho výkupní oběti? Vše je shrnuto ve slovech apoštola Pavla: „*Je-li však naše evangelium zahaleno, je zahaleno těm, kteří hynou. Jim, nevěřícím, bůh tohoto věku oslepil myšlení, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím.*“ (2Korintským 4,3-4)

Ježíš přinesl evangelium neboli dobrou zprávu o naději na odpuštění hříchů a o příchodu Božího království. Pavel píše o nevěřících lidech, jimž je evangelium zahaleno. Proč? Jim, nevěřícím, bůh tohoto věku oslepil myšlení, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím. Ne Bůh lásky, Otec Ježíšův, ale tím bohem tohoto věku není nikdo jiný než Boží odpůrce, Satan. Ježíš vnesl mezi lidi rozdělení. On sám to řekl (Lukáš 12,51), aby se ukázalo, k jakému potomstvu každý z nás patří. O tom mluví v podobenství o pšenici a plevelu. Ježíšovým otevřením cesty k záchraně pro lidi, se odhaluje postupně kdo je jako Kain, který se vydal nezávislou cestou, bez respektu k Bohu, takovému člověku je význam evangelia zahalen. Kdo Boha respektuje, naslouchá jeho slovům a jedná s vírou podle toho.

Chybami a svévolným jednáním církevních i světských autorit došlo k postupnému oslabování víry a ke ztrátě autority církvi. Vláda feudálních panovníků, kteří se zodpovídali pouze Bohu, Kristu a církvi, byla nahrazená v podstatě Bohu odcizenými lidskými vládami. Ty Boha buď přímo zavrhlly, nebo ho zavrhlly nepřímou. Proto jsme dnes svědky takového porušování základních lidských práv, jež jsou stanovené v demokratických ústavách. Základní lidská práva určili lidé, kteří ještě nemohli

popřít přirozené právo na život, ani na svobodu slova a na sebeurčení. Tato základní práva vychází ještě z přirozeného Božího řádu. Proto Bůh dovolil lidem, aby si vládli podle své vůle. Jen si vyhradil právo na respekt k němu, vládci nebe i země a k jeho řádu, na němž stojí existence celého jeho stvoření. Ale dnešní vlády, zejména vlády národů s křesťanskou minulostí, přestali respektovat Boha. O příčinách jejich vzpoury proti Bohu najdeš více informací na našich stránkách www.jvhv.cz. Tam najdeš například poslední větší studii „[Výklad prorockého snu](#)“

Proto dnes lidstvo stojí před otázkou, která by byla o několik století dříve nemyslitelná. Půjdeme dál s Bohem nebo bez něj?

Je to stejná otázka, jakou nastolil už Kain na začátku lidských dějin, když odešel od Boha na východ do země Nód. Opakuji, že nejde o otázku existence Boha, ale jestli budeme s ním a respektovat jeho vůli nebo budeme dál jednat svévolně, bez respektu k němu a k jeho řádu. To znamená i k přírodě a účelu, pro něž byla stvořená. Není v podstatě jiná volba. Brzo nastane doba, v níž bude všechno jinak. Podmínky pro její příchod se připravují už teď. V ní se objeví vládce, který se sám povýší na Boha a nad všechno, co souvisí se Stvořitelem.

„A těch deset rohů, to deset králů povstane z toho království a po nich povstane jiný, jenž se od předešlých bude lišit a tři krále pokoří. Bude pronášet slova proti Nejvyššímu a svatým Nejvyššího nedá pokoj. Bude také uvažovat, že změní doby a právo, a budou mu do ruky vydány až do času a časů a půl času.“ (Daniel 7,24-25)

Opět vidíš, že ten vládce nebude dělat, že Bůh není, ale bude přímo proti němu mluvit. A povede válku proti jeho lidu. Ale bude nakonec poražen a na zemi bude nastoleno Boží království. Možná se zeptáš, odkud se ten vládce vezme? Odpověď najdeš v textu druhého dopisu Tesalonickým:

„Ať vás nikdo žádným způsobem nesvede, protože nenastane, dokud napřed nepřijde odpadnutí a nebude zjeven ten člověk bezzákonnosti, syn záhuby, který se staví na odpor proti všemu a pyšně se pozvedá nade všechno, čemu se říká Bůh nebo co se uctívá, takže sám usedne jako Bůh do Boží svatyně a bude se vydávat za Boha. ... Také víte, co ho nyní zdržuje, aby byl zjeven až ve svůj čas. Neboť tajemství této bezzákonnosti již působí; jen čeká, dokud ten, kdo je nyní zdržuje, nebude z prostředku vzat. A potom bude zjeven ten Bezzákonný, kterého Pán Ježíš odstraní dechem svých úst a zahladí jej i jeho skutky jasným zjevením svého příchodu. Příchod Bezzákonného je podle působení Satana se vší mocí, znameními a lživými zázraky a s veškerým klamem nepravosti pro ty, kteří hynou, protože nepřijali lásku k pravdě, aby byli zachráněni. Proto na ně Bůh posílá mocné působení bludu, aby uvěřili lži a aby všichni, kdo neuvěřili pravdě, ale našli zalíbení v nepravosti, byli tak odsouzeni.“ (2Tesalonickým 3,3-4; 9-12)

Ten vládce bude jednat z pověření Satana, Božího odpůrce, který na začátku v zastoupení hada svedl naše prarodiče k cestě nezávislosti na Bohu. Jak to nakonec dopadne?

„Zasedne však soud a vládu mu odejmou. Bude zničen a úplně zahlazen, zatímco království a vláda i velikost všech království pod nebesy bude dána lidu svatých Nejvyššího. Jeho království

je království věčné a všechny vlády jej budou uctívat a poslouchat.“ (Daniel 7,26-27)

Z těchto a dalších proroctví vyplývá, že Bůh tu po celou dobu má a bude mít svůj lid, proti němuž bude ten vládce vést válku, ale bude zničen. Tehdy se naplní první Boží proroctví, které Bůh řekl už v Edenské zahradě hadovi. „*A položím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi símě tvé a símě její; ono tobě rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.*“ Je jen otázkou času, kdy přestanou lidé zpochybňovat Boží existenci, ale budou muset řešit otázku: „Půjdu s Bohem nebo bez něj?“. Je na každém z nás, jak si na otázku odpovíme. Být bez něj znamená být vydán vůli jeho odpůrce. Ke kterému semeni patříš? Semeni ženy nebo semeni hada?